

اختلالات هذیانی

بخش داخلی سه

واحد آموزش سلامت—تدوین: بهار ۱۴۰۰

ب) دارو درمانی

داروهای ضد روان پریشی درمان انتخابی اختلالات هذیانی است. معمولاً بیماران به دلیل بدگمانی از خوردن داروها اجتناب میکنند پس از همان ابتدای بستری شدن بیمار نباید اصرار به مصرف دارو داشت.

بیماران شدیداً بیقرار ممکن است به تجویز عضلانی داروهای ضدروانپریشی احتیاج داشته باشند.

در غیر این صورت میتوان از داروهای خوراکی استفاده کرد.

بستری در بیمارستان بویژه در موارد مشکوک به بیماری های عضوی اولیه، تمایلات خودکشی و دیگرکشی و اختلال بارز در عملکرد فردی و شغلی کاربرد دارد، در غیر این صورت، عموماً این بیماری سرپائی درمان می شود.

همچنین مبتلایان با توضیح و منطق، دست از اعتقاد خود نمی کشند، بنابراین درمان دارویی برای آنها لازم است.

نکته مهم این است که نباید با فرد مبتلا لجبازی کرد، زیرا لجبازی وضعیت را بدتر و برای او مستعداتی ایجاد می کند، همچنین موجب قوی تر شدن باورهای هذیانی می شود.

درمان اختلالات هذیانی

درمان اختلال هذیانی به دلایل مختلف سخت و چالش بر انگیز است.

از جمله:

انکار مکرر بیماران از داشتن هر گونه مشکل روانی ، امتناع از درمان و درگیری های اجتماعی و فردی.

درمان اختلال هذیانی اغلب شامل دو روش دارو درمانی و روان درمانی است.

الف) روان درمانی

عنصر اصلی در روان درمانی موثر، ایجاد رابطه ای است که بیمار بتواند به درمانگر اعتماد کند. درمانهای فردی موثرتر از درمانهای گروهی است.

هذیان ها یا افکار بیمار نباید مسخره شود بلکه می توانید دلسوزانه این نکته را یادآوری کنید که اشتغال خاطر بیمار با این هذیان ها، برای بیمار مزاحمت ایجاد کرده و مانع از داشتن زندگی سازنده برای فرد می شود.

عالوه بر این ها کمک دوستان و گروه همسالان و اعضاء خانواده می تواند حمایت خوبی برای تشویق فرد و کسب مجدد توانایی های بیمار است.

اختلال هذیانی یکی از اختلالات روانپزشکی است که مهمترین علامت آن، هذیان است.

هذیان، نوعی اختلال تفکر است.

بعبارتی باور غلطی است که فرد، قاطعانه آن را قبول دارد، اما سایر اعضای جامعه آن را قبول ندارند.

مثال خانمی که بدون هیچ گونه سند و مدرکی، مطمئن است که همکارانش در غذای او سم می ریزند و در خانه اش گازهای سمی پخش کرده اند تا او را اذیت کنند، به اختلال هذیانی مبتلاست.

علت اصلی اختلالات هذیانی ناشناخته است.

سن شروع این اختلال به طور متوسط، حدود ۴۰ سالگی است که البته از ۱۸ تا ۹۰ سالگی ممکن است بروز نماید.

انواع اختلالات هذیانی

هذیان گزند و آسیب:

شایع ترین نوع هذیان است. در این نوع اختلال، فرد فکر می کند که دیگران با او خصمانه رفتار می کنند، بد او را می خواهند و تصمیم دارند به وی آسیب برسانند.

برای مثال ممکن است زنی معتقد باشد که همکارانش قصد کشتن او را دارند.

این افراد معمولاً خشمگین، عصبانی و تحریک پذیرند و جهت محافظت از خود، از خشم استفاده می کنند.

هذیان خود بزرگ بینی:

در این نوع اختلال، فرد فکر می کند بیشتر از آنچه واقعا حقیقت دارد ارزشمند است،

قدرت و دانش دارد یا با خدا یا یکی از پیامبران رابطه ای ویژه دارد.

مثال فرد اعتقاد مصمم دارد که از جانب خداوند فرمان خاصی دریافت کرده است تا بیماران را شفا دهد.

هذیان حسادت:

بیشتر شامل هذیان های بی وفایی است و فرد فکر می کند همسرش به او خیانت می کند.

این نوع هذیان بیشتر در مردان دیده می شود.

برای مثال ممکن است مردی اشتباها معتقد باشد همسرش رابطه نامشروع دارد و برای اینکه خیانت او را اثبات نماید یک سری مدارک از وقایع عادی روزمره بر علیه همسرش ردیف می کند.

هذیان جسمانی:

فرد فکر می کند که یک بیماری یا یک عارضه پزشکی هولناک دارد یا در حال مردن است.

برای مثال ممکن است زنی معتقد باشد که دندانهایش به گچ تبدیل می شوند و این فرآیند به اختلال جمجمه او منجر خواهد شد.

هذیان جنون عشقی:

فرد فکر می کند یک نفر که معمولاً موقعیت اجتماعی خوبی دارد عاشق او شده و خواهان وی است.

این بیماران معمولاً تنها، منزوی و وابسته به دیگران هستند و عملکرد اجتماعی پایینی دارند. این نوع هذیان در زنان شایعتر است.

هذیان مختلط:

بیماران دو یا چند نوع هذیان را با هم دارند.

